

Branka k divadelnímu centru uzavřena

V Amatérské scéně č. 4/1991 vyšel článek s titulkem „Branka k divadelnímu centru“, pojednávající o zrození stálé divadelní scény Branka v Kulturním domě v Praze-Stodůlkách a o snaze vytvořit zde divadelní centrum, které by sloužilo amatérskému divadlu a dramatické výchově dětí.

V době, kdy jsem článek psal, se zdálo, že v zásadě nic nebrání tomu, aby byl zamýšlený projekt realizován. Nyní mi nezbyvá, než zkorigovat jeho optimistické ladění lapidárním konstatováním: branka k divadelnímu centru je uzavřena.

Zeptáte se zajisté proč. Odpověď by mohla znít opět velice jednoduše. Třeba tak, že přislíbený příspěvek ministerstva kultury (asi 100 tis. Kč) nebyl poskytnut. Věci jsou však obyčejně složitější. I tato odpověď, byť pravdivá, je pravdou jen částečnou a jevem na povrchu společenských proměn. Jeho podstatu je, myslím, třeba hledat v jednostranném chápání trhu jako trhu pro trh a nikoliv v chápání trhu jako prostředku hospodářské prosperity a ruku v ruce s tím jako prostředku humanizace společnosti. Projevem této jednostrannosti je mj. i to, že o použití prostředků vymezených pro kulturu nerozhoduje v poslední instanci ministerstvo kultury, nýbrž ministerstvo financí.

Ačkoliv sociologie aj. vědy prokázaly, že ekonomika a kultura jsou spojené nádoby a ačkoliv prosperující společenství s tímto zjištěním kalkulují a účinně jej využívají, my jsme k takovým zkušenostem zatím apatičtí. Možná, že se naučíme hospodařit dříve, než prohospodaříme to, co ještě stále máme. Možná, že než tyto řádky vyjdou tiskem, nebude Kulturní dům ve Stodůlkách třeba luxusní prodejnou automobilů firmy Volkswagen, Vím, že chci zatím moc,

Milan Strotzer